

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.20.0050.N

PLASTIC OMNIUM AUTO INERGY BELGIUM nv, met zetel te 2200 Herentals, Grensstraat 12, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0461.324.575,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, Drie Koningenstraat 3, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

G. V. V.,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de verweerder woonplaats kiest,

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 24 februari 2020.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft op 18 maart 2021 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Raadsheer Antoine Lievens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling****Eerste onderdeel*

(...)

Tweede onderdeel

1. Krachtens artikel 3 van de wet van 20 december 2002 betreffende de bescherming van de preventieadviseurs (hierna Wet Bescherming Preventieadviseurs), kan de werkgever de overeenkomst met de preventieadviseur enkel beëindigen of hem uit zijn functie verwijderen om redenen die vreemd zijn aan zijn onafhankelijkheid of om redenen waaruit blijkt dat hij niet bekwaam is om zijn opdrachten uit te oefenen en voor zover de werkgever de procedures als bedoeld in deze wet naleeft.

Krachtens artikel 4 Wet Bescherming Preventieadviseurs is de werkgever gehouden de procedures bepaald in de artikelen 5 tot 9 van die wet na te leven, behalve in geval van onder meer ontslag om dringende reden.

Krachtens artikel 10, eerste lid, Wet Bescherming Preventieadviseurs is de werkgever in de volgende gevallen een vergoeding verschuldigd aan de preventieadviseur wiens overeenkomst wordt beëindigd:

1° wanneer de werkgever de krachtens deze wet voorgeschreven procedures niet volgt;

2° wanneer de arbeidsrechtbank of het arbeidshof, in het kader van de procedure als bepaald in artikel 6, tweede lid, erkent dat er afbreuk is gedaan aan de onafhankelijkheid van de preventieadviseur of dat de aangevoerde redenen betreffende de onbekwaamheid om zijn opdrachten uit te voeren niet bewezen zijn;

3° wanneer de werkgever de overeenkomst in strijd met de bepaling van artikel 9 beëindigt.

Artikel 11 van die wet bepaalt dat de vergoeding als bedoeld in artikel 10 eveneens verschuldigd is wanneer het ontslag zonder opzegging van een preventieadviseur door hem bij de arbeidsrechtbank of het arbeidshof aanhangig is gemaakt en de rechtbank of het hof, na de aangevoerde dringende redenen niet te hebben aanvaard, erkend heeft dat deze redenen niet vreemd zijn aan de onafhankelijkheid of de aangevoerde redenen van onbekwaamheid om de opdrachten uit te oefenen niet bewezen zijn.

2. Uit de samenhang van die wetsbepalingen volgt dat in geval van een ontslag om dringende redenen dat niet door de arbeidsrechtbank of het arbeidshof is aanvaard, de in artikel 10 Wet Bescherming Preventieadviseurs bedoelde vergoeding verschuldigd is indien de rechter vaststelt, ofwel, dat de redenen die de werkgever aanvoert voor het ontslag niet vreemd zijn aan de onafhankelijkheid van de preventieadviseur ofwel, indien als reden voor het ontslag de onbekwaamheid wordt aangevoerd van de preventieadviseur om zijn taken als preventieadviseur uit te oefenen, de werkgever die onbekwaamheid niet bewijst.

3. Het arrest oordeelt dat er geen enkele tekortkoming aan de verweerder kan worden verweten en dat de eiseres niet het bewijs heeft geleverd van redenen waaruit de onbekwaamheid van de verweerder blijkt om zijn functie van preventieadviseur verder uit te oefenen.

Aldus geeft het arrest te kennen dat de redenen waarom de verweerder werd ontslagen verband houden met de bekwaamheid om zijn functie van preventieadviseur verder uit te oefenen en dat die redenen niet zijn bewezen.

Met die redenen is de beslissing naar recht verantwoord.

Het onderdeel kan niet worden aangenomen.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiseres tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiseres op 500,84 euro en op de som van 20 euro ten gunste van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Christian Storck, als voorzitter, de sectievoorzitters Koen Mestdagh en Mireille Delange, en de raadsheren Antoine Lievens en Eric de Formanoir, en in openbare rechtszitting van 12 april 2021 uitgesproken door sectievoorzitter Christian Storck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Vanity Vanden Hende.

V. Vanden Hende

E. de Formanoir

A. Lievens

M. Delange

K. Mestdagh

Chr. Storck

PLASTIC OMNIUM
AUTO INERGY BELGIU

29409/W/2

5

VOORZIENING IN CASSATIE

Aan het Hof van Cassatie van België

geeft te kennen:

10

de naamloze vennootschap PLASTIC OMNIUM AUTO INERGY BELGIUM, met zetel te 2200 Herentals, aan de Grensstraat 12, en met het ondernemingsnummer 0461.324.575,

eiseres tot cassatie,

15

vertegenwoordigd door de ondergetekende, Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, aan de Drie Koningenstraat 3, waar de eiseres keuze van woonplaats doet,

wat volgt.

20

De eiseres, voornoemd, verklaart hierbij zich in cassatie te voorzien tegen het hieronder nader omschreven arrest en cassatieberoep aan te tekenen tegen de hieronder nader aangewezen partij.

25

I. BESTREDEN UITSPRAAK EN PARTIJ WAARTEGEN CASSATIEBEROEP WORDT AANGETEKEND

30 Dit cassatieberoep is gericht tegen het arrest dat op 24 februari 2020 door de tweede kamer van het arbeidshof te Antwerpen, afdeling Antwerpen, op tegenspraak werd gewezen in de zaak ingeschreven op de algemene rol onder het nummer 2018/AA/353, van de eiseres, als appellante, tegen:

de heer G. V. V.,
35 toen geïntimeerde,
thans verweerder in cassatie,

en tegen die verwerende partij.

40 Deze voorziening in cassatie is gesteund op het volgende middel.

II. FEITEN EN RETROACTA VAN DE PROCEDURE

45 1. De verweerder trad op 18 november 2002 met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur in dienst van de eiseres, die brandstofsysteem voor de auto-industrie produceert en haar vestiging heeft te Herentals. In 2005 werd de verweerder aangewezen als preventieadviseur. Tevens was hij “manager health safety and environment” (HSE-manager) en “manager Inergy production system” (IPS-manager).

50 Op initiatief van de verweerder werd in 2015 overgegaan tot renovatie van de verouderde bedrijfshal 1, inclusief vervanging van de alarmcentrale. De heer D. M. volgde het renovatieproject op en de firma LBS verzorgde de installatie van de nieuwe alarmcentrale.

55 De verweerder was van 27 juni tot 1 juli 2016 met vakantie. Op 5 juli 2016 meldde hij zich ziek.

Op 20 juli 2016, gedurende de afwezigheid van de verweerder wegens arbeidsongeschiktheid, deed zich een brand voor in het bedrijf van de eiseres.

60 Met een aangetekende brief van 4 augustus 2016, ging de eiseres over tot ontslag om
dringende reden van de verweerder. De brief luidde:

65 *“Op 20 juli 2016 heeft er zich een brand voorgedaan binnen de gebouwen van Plastic Omnium, meer bepaald in de laagspanningsruimte van Hall 1. De brandweer moest ter plaatse komen om de brand te blussen.*

70 *Na analyse van dit incident zijn wij tot de volgende vaststellingen gekomen:*
- de rookmelder die geïnstalleerd werd in deze laagspanningsruimte, net zoals alle andere rookmelders in het gebouw, is niet gekoppeld aan de externe permanent bemande meldkamer.
- de informatie die verscheen op de display van ons lokale brandalarmsysteem vermeldde op een nietszeggende wijze: “d001 P001:Z0002:D2.01 DETECTOREN DET CENTRALE 2.001”
- de mensen van ons interventieteam waren enkel opgeleid om het alarm af te zetten.
75

In iets andere omstandigheden, met name wanneer de brand zou ontstaan zijn op het einde van de laatste shift van de week, of op een moment waarop er niemand in de fabriek zou geweest zijn, dan zou dit incident geleid hebben tot een complete brand in de volledige laagspanningsruimte. Meer nog, de externe meldkamer zou pas tussenbeide gekomen zijn wanneer de sprinklerinstallatie in de aanpalende bedrijfsruimtes zou geactiveerd zijn. Maar dan zouden we reeds te maken hebben met een ruim verspreide brand. In iets andere omstandigheden had deze brand dus tot catastrofale gevolgen geleid voor ons bedrijf. LBS, de installateur van het alarmsysteem, heeft ons vandaag bevestigd dat zij de alarmcentrale hebben opgebouwd volgens jouw instructies, inclusief de opbouw die leidde tot het niet doormelden van het inwerking treden van de rookmelders aan de meldkamer.
80
85

Door de cryptische omschrijving op de display van de alarmcentrale ging er ook kostbare tijd verloren. Niemand wist op welke ruimte deze melding betrekking had. Ofwel had je voor een betere omschrijving op de display moeten zorgen, ofwel had je de mensen van het interventieteam moeten opleiden om deze omschrijving te kunnen interpreteren. Hadden de mensen van het interventieteam sneller kunnen handelen, dan hadden we de brand misschien zelf nog kunnen inperken. Er ging sowieso kostbare tijd verloren, met impact op de uiteindelijke brandschade.
90
95

100 *Navraag bij de mensen van het interventieteam die je recentelijk een opleiding gaf leerde ons dat deze opleiding klaarblijkelijk enkel tot doel had om het alarm af te zetten. Je hebt geen moeite genomen om uitleg te geven bij het concept van het alarmsysteem, of bijvoorbeeld bij de omschrijving van de verschillende zones.*

105 *De opbouw van de nieuwe alarmcentrale was jouw project. Het kaderde volledig binnen jouw functie en jouw verantwoordelijkheden. Jij stuurde dit project volledig aan. Wij hebben nu geleerd dat je wetens en willens cruciale fouten hebt gemaakt. Met je kennis van risico-analyses had je dit helemaal anders moeten aanpakken. De gemaakte zware fouten zijn van dusdanige aard dat zij een verdere samenwerking onmiddellijk en onherroepelijk onmogelijk maken. Daarom ontslaan we je vandaag, donderdag 4 augustus 2016, om dringende redenen.*

110 *Een aantal praktische zaken kunnen best zo snel mogelijk afgehandeld worden. Wij zullen je op het nummer 052 33 19 47 contacteren voor de overdracht van de bedrijfswagen, laptop en sleutels.”*

115 De verweerder betwistte de ingeroepen dringende redenen en stelde de eiseres in gebreke om de vergoedingen verschuldigd als gevolg van de onrechtmatige verbreking van de arbeidsovereenkomst te betalen.

120 2. Op 20 januari 2017 liet de verweerder de eiseres *dagvaarden* voor de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout. Hij vorderde de veroordeling van de eiseres tot betaling van een opzeggingsvergoeding, een beschermingsvergoeding preventieadviseur, een vergoeding wegens miskenning van de antidiscriminatiewet, een pro rata eindejaarspremie en het vakantiegeld op de pro rata eindejaarspremie.

125 In een *vonnis* van 26 maart 2018 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvanke-lijk en grotendeels gegrond. De arbeidsrechtbank veroordeelde de eiseres tot betaling van:

- 103.271,89 euro bruto als opzeggingsvergoeding,
- 83.908,41 euro bruto als beschermingsvergoeding preventieadviseur,
- 2.984,90 euro bruto als pro rata eindejaarspremie, en
- 130 - 457,88 euro bruto als vakantiegeld op de pro rata eindejaarspremie.

Tevens veroordeelde de arbeidsrechtbank de eiseres tot aflevering van de aangepaste sociale en fiscale documenten en tot betaling van de kosten.

3. Tegen het vonnis van 26 maart 2018 tekende de eiseres *hoger beroep* aan.

135

De verweerder tekende *incidenteel beroep* aan.

140

In een *arrest* van 24 februari 2020 verklaart het arbeidshof het hoger beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond, het incidenteel beroep ontvankelijk en ongegrond. Het arbeidshof vernietigt het vonnis van de arbeidsrechtbank, en veroordeelt de eiseres tot betaling van:

145

- 99.579,58 euro bruto als opzeggingsvergoeding,
- 80.908,41 euro bruto als beschermingsvergoeding preventieadviseur,
- 2.984,90 euro bruto als pro rata eindejaarspremie, en
- 457,88 euro bruto als vakantiegeld op de pro rata eindejaarspremie.

Tevens veroordeelt het arbeidshof de eiseres tot aflevering van de aangepaste sociale en fiscale documenten en tot betaling van 4/5de van de kosten.

Tegen dat arrest voert de eiseres het volgende middel tot cassatie aan.

150

III. MIDDELEN

Enig middel

155

MIDDEL

Geschonden wettelijke bepalingen

160

- artikel 149 van de Grondwet
- de artikelen 3, 4, 1°, 10 en 11 van de wet van 20 december 2002 betreffende de bescherming van de preventieadviseurs,
- de artikelen 33, § 1, vierde lid, en § 3, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk,

165 - de artikelen 4, eerste lid, 5, 6 en 7 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998
betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, zoals
van toepassing vóór de opheffing ervan bij een koninklijk besluit van 28 april 2017

170 Aangevochten beslissing

In de bestreden beslissing verklaart het arbeidshof het hoger beroep ontvankelijk en ge-
deeltelijk gegrond, het incidenteel beroep ontvankelijk en ongegrond. Het arbeidshof ver-
nietigt het vonnis van de arbeidsrechtbank, en veroordeelt de eiseres onder meer tot be-
175 taling van 80.908,41 euro bruto als beschermingsvergoeding preventieadviseur en tot be-
taling van 4/5de van de kosten.

Het arbeidshof neemt die beslissingen op grond van alle vaststellingen en motie-
ven waarop zij steunen en die hier beschouwd worden integraal te zijn herno-
180 men en in het bijzonder de volgende:

***“2.3. [De verweerder] heeft recht op een vergoeding wegens miskennis-
van de Wet Bescherming Preventieadviseurs***

185 *Overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van de wet van 20 december
2002 betreffende de bescherming van de preventieadviseurs is de in artikel
10 van diezelfde wet bedoelde vergoeding eveneens verschuldigd wanneer
het ontslag zonder opzegging van de preventieadviseur door hem bij de ar-
beitsrechtbank of het arbeidshof aanhangig is gemaakt en de rechtbank of
190 het hof na de aangevoerde dringende redenen niet te hebben aanvaard, er-
kend heeft dat deze redenen niet vreemd zijn aan de onafhankelijkheid of
de aangevoerde redenen van onbekwaamheid om de opdrachten uit te oe-
fenen niet bewezen zijn.*

195 *Zoals hiervoor uiteengezet heeft dit arbeidshof de door [de eiseres] ingeroepen dringende redenen niet aanvaard.*

Het arbeidshof is bovendien van oordeel dat [de eiseres] niet het bewijs heeft geleverd van redenen waaruit de onbekwaamheid van [de verweerder] blijkt om zijn functie van preventieadviseur verder uit te oefenen.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat [de verweerder] recht heeft op de door de wet voorziene beschermingsvergoeding.

205 *Wat de becijfering van deze vergoeding betreft, betwist [de eiseres] het door [de verweerder] vooropgestelde aandeel van zijn arbeidstijd aan de taken van preventieadviseur in het totale takenpakket, hetzij 50% van zijn arbeidstijd.*

210 *Ter zitting werd evenwel bevestigd dat 50% van de totale arbeidstijd als aandeel in het totale takenpakket werd opgenomen in de verschillende jaarverslagen, kennelijk zonder enig protest of bemerking vanwege [de eiseres].*

215 *Dit percentage kan bijgevolg worden aanvaard.*

Vermits dezelfde loonvoordelen in aanmerking moeten worden genomen voor de becijfering van de beschermingsvergoeding als voor de becijfering van de opzeggingsvergoeding, heeft [de verweerder] recht op 80.908,41 euro (basisjaarloon x 2 x 50%)."

(p. 13, tweede helft, en p. 14, eerste helft, van het bestreden arrest).

Griev

225

Eerste onderdeel

(...)

230

Tweede onderdeel

1.1. Op grond van artikel 3 van de wet van 20 december 2002 betreffende de be-
235 scherming van de preventieadviseurs, hieronder afgekort als Wet Bescherming
Preventieadviseurs, kan de werkgever de overeenkomst met de preventieadviseur enkel beëindigen, een einde stellen aan de statutaire tewerkstelling van de preventieadviseur of hem verwijderen uit zijn functie om redenen die vreemd zijn aan zijn onafhankelijkheid of om redenen waaruit blijkt dat hij niet bekwaam
240 is om zijn opdrachten uit te oefenen en voor zover hij de procedures als bedoeld in deze wet naleeft.

Luidens artikel 10, eerste lid, 1°, van de Wet Bescherming Preventieadviseurs is
de werkgever aan de preventieadviseur wiens overeenkomst wordt beëindigd
245 een vergoeding verschuldigd o.m. wanneer de werkgever de krachtens deze wet voorgeschreven procedures niet volgt.

De vergoeding is, zo bepaalt artikel 10, tweede lid, van de Wet Bescherming Preventieadviseurs, gelijk aan het normale loon of honorarium over een tijdvak van:

- 250 1° twee jaar, indien de preventieadviseur in de hoedanigheid van preventieadviseur minder dan 15 jaar dienst heeft;
- 2° drie jaar, indien de preventieadviseur in de hoedanigheid van preventieadviseur 15 of meer jaren dienst heeft.

De dienstjaren worden berekend over het aantal kalenderjaren dat de preventieadviseur de functie van preventieadviseur bij de werkgever heeft vervuld indien
255 het de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk betreft en over het aantal kalenderjaren dat de preventieadviseur verbonden is geweest aan de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk, indien het een externe dienst voor preventie en bescherming op het werk betreft, zo volgt uit het
260 derde lid van artikel 10. Het vierde lid van hetzelfde artikel voegt eraan toe dat, indien de preventieadviseur bij de werkgever, naast de functie van preventieadviseur ook nog een andere functie uitoefent, het normale loon op basis waarvan deze vergoeding wordt berekend, overeenstemt met het gedeelte van het normale loon van de functie van preventieadviseur dat overeenstemt met de duur
265 van zijn prestaties als preventieadviseur bij de werkgever.

De procedures bepaald in de Wet Bescherming Preventieadviseurs zijn krachtens artikel 4, 1°, ervan niet van toepassing in geval van ontslag om dringende reden.

270 Krachtens artikel 11 van de Wet Bescherming Preventieadviseurs is de vergoeding als bedoeld in artikel 10 eveneens verschuldigd wanneer het ontslag zonder opzegging van een preventieadviseur door hem bij de arbeidsrechtbank of het arbeidshof aanhangig is gemaakt en de rechtbank of het hof na de aangevoerde dringende redenen niet te hebben aanvaard, erkend heeft dat deze redenen niet
275 vreemd zijn aan de onafhankelijkheid of de aangevoerde redenen van onbekwaamheid om de opdrachten uit te oefenen niet bewezen zijn.

Uit de voornoemde bepaling volgt aldus dat de beschermingsvergoeding bedoeld in artikel 10 van de Wet Bescherming Preventieadviseurs verschuldigd zal zijn

- 280 door de werkgever die zijn werknemer-preventieadviseur ten onrechte om dringende reden heeft ontslagen en het arbeidsgerecht
- hetzij erkend heeft dat deze redenen niet vreemd zijn aan de onafhankelijkheid,
 - hetzij de aangevoerde redenen van onbekwaamheid om de opdrachten uit te oefenen niet bewezen zijn.

285

Wanneer de redenen van het – onterecht bevonden – ontslag om dringende redenen vreemd zijn aan de onafhankelijkheid van de preventieadviseur, is de beschermingsvergoeding niet verschuldigd.

- 290 1.2. De preventieadviseur verbonden aan de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, vervult de opdrachten die zijn vastgesteld krachtens artikel 33, § 1, vierde lid, en § 3, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, hieronder afgekort als Welzijnswet Werknemers. Op grond van die bepalingen staat de preventieadviseur de werkgever en de werknemers bij in de toepassing van de in de artikelen
- 295 4 tot 32vicies bedoelde maatregelen, die betrekking hebben op het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en de nadere regelen door de Koning bepaald.

- 300 Op grond van artikel 4, eerste lid, van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan, staat de interne dienst de werkgever, de leden van de hiërarchische lijn en de werknemers bij voor de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en alle andere preventiemaatregelen en -activiteiten.
- 305

De interne dienst heeft krachtens artikel 5 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 als opdracht de werkgever, de leden van de hiërarchische lijn en de werknemers bij te staan in de uitwerking, programmatie, uitvoering en evaluatie van het beleid bepaald door het dynamisch risicobeheersings-systeem bedoeld in het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk. In het kader van dit dynamisch risicobeheersings-systeem heeft de interne dienst volgende opdrachten:

1° in verband met de risicoanalyse :

a) medewerken aan de identificatie van de gevaren;

b) advies verlenen over de resultaten die voortvloeien uit het vaststellen en nader bepalen van de risico's, en maatregelen voorstellen teneinde over een permanente risicoanalyse te beschikken

c) advies verlenen en voorstellen formuleren voor de opstelling, uitvoering en bijsturing van het globaal preventieplan en het jaaractieplan;

2° deelnemen aan de studie van de factoren die van invloed zijn op het ontstaan van ongevallen of incidenten en aan de studie van de oorzaken van doorslaggevend aard van elk ongeval dat een arbeidsongeschiktheid tot gevolg heeft gehad;

3° deelnemen aan de analyse van de oorzaken van beroepsziekten;

3°/1 deelnemen aan de analyse van de oorzaken van psychosociale risico's op het werk;

4° bijdragen tot en meewerken aan het onderzoek van de fysieke en mentale belasting op het werk, de aanpassing van de techniek en de arbeidsomstandigheden aan de menselijke fysiologie evenals de voorkoming van overmatige professionele fysieke en mentale vermoeidheid en deelnemen aan de analyse van de oorzaken van aandoeningen te wijten aan de werkdruk;

5° advies verlenen over de organisatie van de arbeidsplaats, de werkpost, de omgevingsfactoren en fysieke, chemische, carcinogene en biologische agentia, de arbeidsmiddelen en de individuele uitrusting en over de andere elementen

van de arbeidsorganisatie, de arbeidsinhoud, de arbeidsvoorwaarden, de arbeidsomstandigheden en de interpersoonlijke relaties op het werk die aanleiding kunnen geven tot psychosociale risico's op het werk;

340 6° advies verlenen over de hygiëne op de arbeidsplaats inzonderheid wat de keukens, refters, kleedkamers, sanitaire installaties, werk- en rustzitplaatsen en andere bijzondere sociale voorzieningen eigen aan de onderneming betreft die bestemd zijn voor de werknemers;

7° advies verlenen over het opstellen van instructies betreffende :

345 a) het gebruik van arbeidsmiddelen;

b) het gebruik van chemische en carcinogene stoffen en preparaten en biologische agentia;

c) het gebruik van collectieve en persoonlijke beschermingsmiddelen;

d) de voorkoming van brand;

350 e) de toe te passen procedures in geval van ernstig en onmiddellijk gevaar;

8° advies verlenen over de vorming van de werknemers :

a) bij indienstneming;

b) bij een overplaatsing of verandering van functie;

355 c) bij invoering van een nieuw arbeidsmiddel of verandering van arbeidsmiddel;

d) bij invoering van een nieuwe technologie.

9° voorstellen doen voor het onthaal, de begeleiding, de informatie, de vorming en de sensibilisering van de werknemers inzake de maatregelen in verband met het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk van toepassing in de onderneming of instelling en medewerken aan de maatregelen en de uitwerking van propaganda-middelen die in dat verband worden vastgesteld door het Comité;

360

10° aan de werkgever en aan het Comité advies verstrekken over ieder ontwerp, maatregel of middel waarvan de werkgever de toepassing overweegt en die

- 365 rechtstreeks of onrechtstreeks, onmiddellijk of op termijn, gevolgen kunnen hebben voor het welzijn van de werknemers;
- 11° deelnemen aan de coördinatie, de samenwerking en de informatie inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, wat betreft de ondernemingen van buitenaf en zelfstandigen en meewerken aan de coördinatie, de samenwerking en de informatie inzake veiligheid en gezondheid wat
- 370 betreft de ondernemingen en instellingen die aanwezig zijn op eenzelfde arbeidsplaats of wat betreft de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen;
- 12° ter beschikking staan van de werkgever, de leden van de hiërarchische lijn en de werknemers voor alle vragen die rijzen in verband met de toepassing van de wet en haar uitvoeringsbesluiten en deze, in voorkomend geval, voorleggen voor advies aan de externe dienst;
- 375 13° meewerken aan de uitwerking van de interne noodprocedures en de toepassing van de maatregelen te nemen ingeval van ernstig en onmiddellijk gevaar;
- 14° meewerken aan de organisatie van de eerste hulp en dringende verzorging van werknemers die slachtoffer zijn van een ongeval of getroffen worden
- 380 door ziekte;
- 15° het verzekeren van het secretariaat van het comité;
- 16° alle andere opdrachten verrichten die worden opgelegd door de wet en de uitvoeringsbesluiten.

385

Artikel 6 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 bepaalt de opdrachten voorbehouden aan de preventieadviseurs, die beantwoorden aan de vereisten bepaald bij artikel 22, 2°, van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, die behoren tot het departement of de afdeling belast met het medisch toezicht.

390

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 bepaalt de taken waartoe de preventieadviseurs ten minste gehouden zijn om die opdrachten te vervullen:

- 1° in het kader van de permanente risico-analyse en het opstellen en het bijsturen van het globaal preventieplan en het jaaractieplan :
- 395
- a) verrichten van veelvuldige en systematische onderzoeken op de arbeidsplaats, hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de werkgever, hetzij binnen de kortst mogelijke tijd na een aanvraag van de werknemers of hun vertegenwoordigers;
- 400
- b) op eigen initiatief, op vraag van de werkgever of op vraag van de betrokken werknemers de werk-posten te onderzoeken telkens wanneer een werknemer die op die werkpost wordt tewerkgesteld wordt blootgesteld aan de verhoging van de risico's of nieuwe risico's;
- 405
- c) ten minste één maal per jaar een grondig onderzoek verrichten van de arbeidsplaatsen en van de werkposten;
- d) onderzoeken doen naar aanleiding van arbeidsongevallen en incidenten die zich op de arbeidsplaats hebben voorgedaan;
- e) de nuttige, de nodige en pertinente onderzoeken en opsporingen verrichten voor de verbetering van het welzijn van de werknemers;
- 410
- f) zelf analyses of controles uitvoeren of doen uitvoeren onder de voorwaarden bepaald door de wet en de uitvoeringsbesluiten;
- g) kennis nemen van de fabricageprocédés, werkmethodes en arbeidsprocessen en ze ter plaatse onderzoeken en maatregelen voorstellen om de risico's te verhelpen die eruit voortvloeien;
- 415
- h) de nodige documentatie bijhouden waarvan de inhoud bepaald is in bijlage I bij dit besluit;
- i) in geval van dringende noodzakelijkheid en de onmogelijkheid om op de directie beroep te doen, zelf de nodige maatregelen treffen om de oorzaken van het gevaar of hinder te verhelpen;
- 420
- (j) de taken die de werkgever hen geeft in toepassing van artikel 26 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, teneinde de herhaling van ernstige arbeidsongevallen te vermijden;

425 k) kennis nemen van de elementen van de arbeidsorganisatie, de arbeidsin-
houd, de arbeidsvoorwaarden, de arbeidsomstandigheden en de interper-
sonlijke relaties op het werk die aanleiding kunnen geven tot psychosoci-
ale risico's op het werk;

2° in het kader van het beheer en de werking van de dienst te zorgen voor :

430 a) het opstellen bij de werkgevers van de groepen A, B en C van de maandverslagen
en bij de werkgevers die minder dan 50 werknemers tewerkstellen en die niet be-
horen tot groep B van de driemaandelijke verslagen waarvan de inhoud is bepaald
in bijlage II bij dit besluit;

b) het opstellen van het jaarverslag waarvan de inhoud is bepaald in bijlage III bij dit
besluit;

435 c) het opstellen van de arbeidsongevallensteekkaart waarvan de inhoud is bepaald
in bijlage IV bij dit besluit of het invullen van het formulier voor de aangifte van
het arbeidsongeval, overeenkomstig artikel 28 van het koninklijk besluit van 27
maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de
uitvoering van hun werk;

440 3° de documenten op te stellen, aan te vullen of te viseren in het kader van de
keuze, de aankoop, het gebruik en het onderhoud van arbeidsmiddelen en
persoonlijke beschermingsmiddelen;

4° de kennisgevingen die in toepassing van de wet en zijn uitvoeringsbesluiten
aan de overheid moeten worden verricht bij te houden;

445 5° taken in het kader van het secretariaatswerk van het Comité te verrichten zo-
als bepaald in de reglementering die de werking van het Comité vaststelt;

6° bijhouden van het document bedoeld in artikel 13, tweede lid, 8°, van het ko-
ninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn
van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

450

2. Het arbeidshof stelt vast dat de verweerder:

- op 18 november 2002 in dienst is getreden van de eiseres als industrieel ingeni-
eur (p. 4, onderaan, van het bestreden arrest),

455 - in 2005 werd aangewezen als preventieadviseur (p. 5, eerste alinea, van het bestreden arrest),

- tevens “manager health safety environment” (manager gezondheid, veiligheid en milieu) en “manager Inergy production system” (manager Inergy productiesysteem) was (p. 5, eerste alinea, van het bestreden arrest).

460 Met betrekking tot het door de eiseres aan de verweerder gegeven ontslag om dringende redenen, stelt het arbeidshof vast dat de tekortkomingen die aan de verweerder worden verweten zich rond de volgende drie elementen situeren (p. 6, onderaan, en p. 7, bovenaan, van het bestreden arrest):

465 - het feit dat de rookmelder, die werd geïnstalleerd in de laagspanningsruimte van hal 1, net zoals de andere rookmelders in het gebouw, niet gekoppeld werd aan de externe permanent bemande meldkamer (Oktopus),

- het feit dat tijdens een brand in de laagspanningsruimte op 20 juli 2016 op de display van het lokale brandalarmsysteem een nietszeggende melding verscheen,

470 - het feit dat de medewerkers van het interventieteam enkel waren opgeleid om het alarm af te zetten.

Het arbeidshof oordeelt dat de eiseres er niet in slaagt het bewijs te leveren dat de verweerder zich schuldig heeft gemaakt aan één of meerdere fouten die dermate zwaarwichtig zijn dat zij elke verdere samenwerking tussen de partijen definitief onmogelijk hebben gemaakt (p. 6, derde laatste alinea, en p. 7 t.e.m. 11 van het bestreden arrest).

480 3. Aangaande de door de verweerder gevorderde vergoeding op grond van artikel 11 van de Wet Bescherming Preventieadviseurs, oordeelt het arbeidshof de door de eiseres ingeroepen dringende redenen niet te hebben aanvaard en bovendien van oordeel te zijn dat de eiseres niet het bewijs heeft geleverd van redenen waaruit de onbekwaamheid van de verweerder blijkt om zijn functie van

485 preventieadviseur verder uit te oefenen (p. 13, voorlaatste en laatste alinea, van het bestreden arrest). Naar het oordeel van het arbeidshof volstaan die vaststellingen om te besluiten dat de verweerder recht heeft op de door de Wet Bescherming Preventieadviseurs voorziene beschermingsvergoeding (p. 14, eerste alinea, van het bestreden arrest).

490 Nochtans volgt uit de door het arbeidshof gedane vaststellingen met betrekking tot de dringende redenen, zijnde de drie elementen waarrond de ingeroepen tekortkomingen zich situeren zoals hierboven aangehaald, en de door het arbeidshof gemaakte beoordeling van de door de verweerder gemaakte fouten bij de uitvoering van zijn taken in verband met de installatie van de nieuwe alarmcentrale in hal 1, zoals voorgehouden in de ontslagbrief (p. 7, eerste nieuwe alinea, van het bestreden arrest), dat de ingeroepen tekortkomingen vreemd zijn aan de onafhankelijkheid van de preventieadviseur.

500 Verder in het arrest, bij de beoordeling van de vordering van de verweerder gesteund op de wet van 10 mei 2007, overweegt het arbeidshof dat (p. 16, derde tot vijfde alinea, van het bestreden arrest):

- uit de voorgelegde stukken overduidelijk blijkt dat het ontslag werd gegeven omwille van de vaststellingen naar aanleiding van de brand op 20 juli 2016, inzonderheid:
 - 505 - het feit dat de rookmelder, die werd geïnstalleerd in de laagspanningsruimte van hal 1, net zoals de andere rookmelders in het gebouw, niet gekoppeld werd aan de externe permanent bemande meldkamer (Oktopus),
 - het feit dat tijdens een brand in de laagspanningsruimte op 20 juli 2016 op de display van het lokale brandalarmsysteem een nietszeggende melding
 - 510 verscheen,
 - het feit dat de medewerkers van het interventieteam enkel waren opgeleid om het alarm af te zetten,
- te noteren valt dat die feiten bewezen zijn,

- 515 - de verweerder vanuit zijn functie nauw betrokken was geweest bij de installatie van het nieuwe alarmsysteem,
- de verweerder degene was die instond voor het opleiden van het interventie-team,
- deze dysfuncties de werkelijke reden waren voor het gegeven ontslag.

520 4.1. Aangezien uit de vaststellingen en overwegingen van het bestreden arrest volgt dat de ingeroepen dringende redenen geen onbekwaamheid in de uitoefening van de opdracht van de verweerder als preventieadviseur uitmaakten, en het arbeidshof niet erkent dat die redenen niet vreemd zijn aan de onafhankelijkheid van de preventieadviseur, verantwoordt het arbeidshof de beslissing tot
525 toekenning van de beschermingsvergoeding als bedoeld in de artikelen 10 en 11 van de Wet Bescherming Preventieadviseurs niet naar recht (schending van de artikelen 3, 4, 1°, 10 en 11 van de Wet Bescherming Preventieadviseurs, 33, § 1, vierde lid, en § 3, van de Welzijnswet Werknemers, en 4, eerste lid, 5, 6 en 7 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor pre-
530 ventie en bescherming op het werk).

4.2. In de mate dat het arbeidshof met zijn beslissing oordeelt dat de beschermingsvergoeding als bedoeld in de artikelen 10 en 11 van de Wet Bescherming Preventieadviseurs bij niet-aanvaarding van de dringende redenen verschuldigd
535 is wanneer niet het bewijs wordt geleverd van redenen waaruit de onbekwaamheid om de functie van preventieadviseur uit te oefenen blijkt, miskent het arbeidshof artikel 11 alsook de artikelen 3, 4, 1°, en 10 van de Wet Bescherming Preventieadviseurs.

540 4.3. In de mate dat het arbeidshof met zijn beslissing oordeelt dat de ingeroepen dringende redenen niet vreemd zijn aan de onafhankelijkheid van de preventieadviseur, miskent het arbeidshof naast de artikelen 3, 4, 1°, 10 en 11 van de Wet Bescherming Preventieadviseurs, ook en inzonderheid de artikelen 33, § 1 en § 3,

545 van de Welzijnswet Werknemers en 4, 5, 6 en 7 van het koninklijk besluit van 27
maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het
werk.

Conclusie

550 De beslissing van het arbeidshof tot toekenning van een vergoeding aan de ver-
weerder wegens miskennis van de Wet Bescherming Preventieadviseurs, is niet
naar recht verantwoord (schending van alle in de aanhef van het middel aange-
haalde wettelijke bepalingen, met uitzondering van artikel 149 van de Grond-
wet).

555

OM DEZE REDENEN

Concludeert de eiseres dat het uw Hof behage

- de bestreden beslissing te vernietigen,
- 560 - de zaak en de partijen te verwijzen naar een ander arbeidshof,
- uitspraak te doen over de kosten als naar recht.

Gent, 3 augustus 2020

565 Voor de eiseres,

Willy van Eeckhoutte,

advocaat bij het Hof van Cassatie.

570